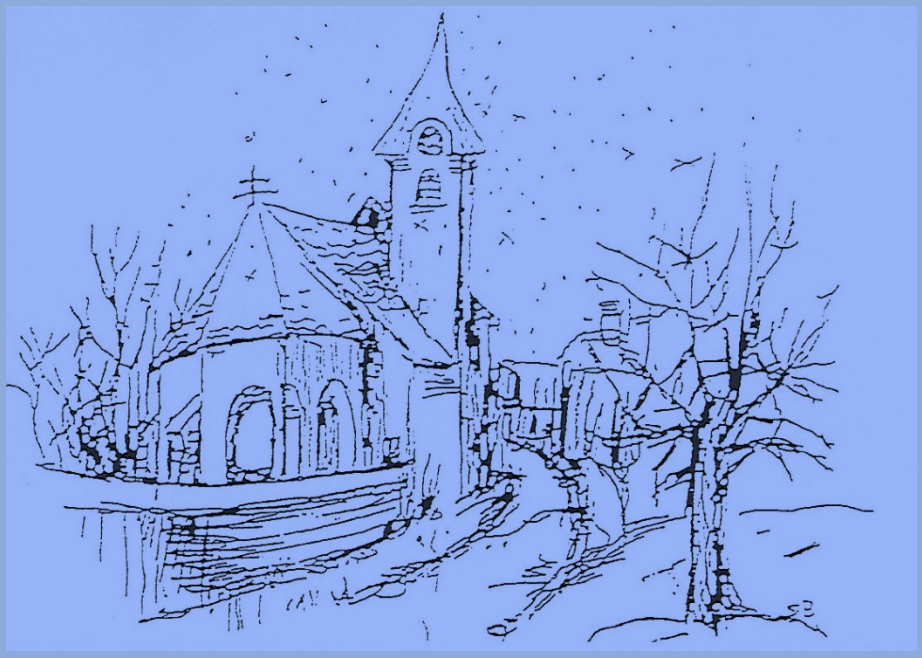

INFORMACE Z RADNICE

červenec
srpen
září

2026
OBCE STARÉ HOBZÍ

INFORMACE Z RADNICE. Vydává se pro občany obce Staré Hobzí.
Povoleno Ministerstvem kultury ČR, evidenční číslo: MK ČR E 17962.
Ročník dvacátý sedmý, 4 čísla ročně. Číslo 3/2026, září 2026. Zdarma. Náklad 250 ks.
Vydává: Obec Staré Hobzí, IČ 00247481, 378 71 Staré Hobzí 35, telefon: 384 497 136

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych se na konci tohoto volebního období obrátil na vás s krátkým ohlédnutím za uplynulými čtyřmi roky. V roce 2022 stálo před námi několik zásadních úkolů a výzev. Dnes je čas zhodnotit, co se podařilo, co ne a kam by se měla naše obec ubírat dál.

Na začátku období jsme si stanovili tři hlavní priority: obnovit zařízení místní infrastruktury, zlepšit stav obecních bytů a zmodernizovat zázemí základní školy. Věřím, že v každé z těchto oblastí je vidět konkrétní posun.

Mezi nejvýznamnější akce uplynulého období patří dokončení projektu rekonstrukce čistírny odpadních vod a postupná obnova vodovodu a kanalizace v obci. Celkové náklady na jejich realizaci se vyšplhaly na 22 milionů korun, z čehož se nám podařilo získat 8 milionů z dotačního programu ministerstva zemědělství a Jihočeského kraje. V oblasti infrastruktury jsme ještě zrealizovali rekonstrukci veřejného osvětlení. Ve Vnorovicích a Nových Dvorech dokončíme výměnu osvětlení do konce roku. Poté budou všechny lampy osazeny LED svítidly. Tím se výrazně sníží energetická náročnost veřejného osvětlení.

V rámci opravy obecních bytů došlo k výměně oken v budově bývalé pošty, v některých bytech byly zateplené a opravené podlahy. U jednoho bytu proběhla kompletní výměna elektrických rozvodů.

V základní škole se nám podařilo vybudovat učebnu školních dílen a moderní šatnu. Na projekt jsme získali dotaci z IROP ve výši 825 000 Kč. Celkové náklady se vyšplhaly téměř na 2 miliony.

Z menších, ale neméně důležitých věcí bych zmínil opravu kaplí ve Vnorovicích a Nových Dvorech, pořízení nového vybavení pro jednotku sboru dobrovolných hasičů a nové techniky na údržbu obce.

Neměl bych zapomenout na veřejná prostranství a zeleň. O tuto oblast se intenzivně starala paní místostarostka. Na návsích máme stále rozkvetlé záhony a upravené keře, vysadili jsme nový ovocný sad a desítky nových stromů.

Nechci zastírat, že ne vše se podařilo podle plánu. Nepodařilo se nám zrealizovat výměnu zateplení a opravu střechy základní školy. Čekáme na vhodné dotace. Možná se nám to podaří spojit s instalací fotovoltaické elektrárny. Také jsme ještě nepořídili automatické dávkování dezinfekce vody ve vodojemech. Zahrnuli jsme to do plánované rekonstrukce vodojemů. Zatím jsme ještě nezrealizovali výměnu kotlů a rekonstrukci topné soustavy v kulturním domě ve Vnorovicích.

Rád bych poděkoval všem členům zastupitelstva za konstruktivní spolupráci – i když jsme se ne ve všem shodli, vždy nám šlo o dobro obce. Děkuji zaměstnancům obecního úřadu za jejich každodenní práci, dobrovolným hasičům za nasazení a všem spolkům za to, že v naší obci udržují čilý společenský život.

A v neposlední řadě děkuji vám, občanům, za podněty, trpělivost při stavebních pracích i za účast na obecních akcích. Bez vašeho zájmu by naše práce neměla smysl.

Do dalšího období přeji naší obci další rozvoj, modernizaci, a především spokojené občany. Věřím, že i po volbách bude pokračovat dobrá spolupráce a aktivní přístup k věcem veřejným.

Děkuji vám za všechno a těším se na další setkání.

Přeji vám krásný podzim a vše dobré.

Starosta obce Milan Čermák

Plánované akce

Datum	Čas	Akce	Místo	Poznámka
9. – 10. 10.		Volby do obecního zastupitelstva	OÚ Staré Hobzí	
17.10.		Svoz nebezpečného odpadu		podle rozpisu
17.10.	12:00	Bramborové hody	Hasičárna S. Hobzí	
6.11.	16:00	Setkání důchodců	Jídelna ZŠ	Pozor je to pátek
21.11.	20:00	Hasičský ples	KD Vnorovice	
29.11.	16:00	Zahájení adventu	Náves Staré Hobzí	
5.12.		Mikulášská nadílka		

Mobilní sběr nebezpečných odpadů bude 17. 10. 2026:

Nové Dvory - před kurtem 11:15 – 11:25
Vnorovice - před KD 11:30 – 11:40
Staré Hobzí - za OÚ 11:45 – 12:00

Odpad dopravte na určené místo až ve stanovenou dobu, aby nevznikaly nelegální skládky. Zaměstnanci FCC ho budou od Vás odebírat a rovnou třídit.

Nebezpečné odpady jsou: **sorbent, upotřebené čistící tkaniny, plastové a kovové obaly znečištěné nebezpečnými látkami, barvy, tiskařské barvy, lepidla a pryskyřice, rozpouštědla, nepoužitelná léčiva, motorový a převodový olej, pneumatiky, baterie a akumulátory.**

Velkoobjemový odpad, železo a odpad podléhající zpětnému odběru (veškerá vyřazená elektrozařízení, sporáky, baterie …) je možné ukládat do sběrného místa ve Starém Hobzí během celého roku. Plasty, sklo a papír se odevzdávají do kontejnerů rozmístěných v jednotlivých vsích.

!!! V rámci mobilního sběru nebudou sebrány, stavební sutě a eternit – nejedná se o komunální odpad, likvidaci si každý musí zajistit sám.

Sběrný dvůr za OÚ	Každou středu březen – září 16:00-18:00 říjen – únor 15:00-17:00	objemný odpad, sklo, železo, velký kontejner u stodoly za OÚ – rostlinný odpad
Skalka	1. a 3. sobota v měsíci březen – září 16:00-18:00 říjen – listopad 15:00-17:00	Větve, listí, tráva a čisté dřevo

Informace od praktického lékaře

Ordinace ve Starém Hobzí:
Středa 4.11. a 2.12. 8:00 – 13:00
Bližší informace:
https://nemda.cz/ambulance/privatni-ambulance/prakticky-lekar-dospeli/mudr-kellner/

INFORMACE
ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA

Vážení spoluobčané,

prázdniny jsou námi a my jsme opět v plné síle vykročili do nového školního roku. Přivítali jsme prvňáčky a začali s výukou. Celkem máme na prvním stupni padesát dva žáků a na druhém stupni třicet tři, v mateřské škole je dvacet dětí.

Během letošních prázdnin proběhly opravy rozvodů vody a běžná údržba. Došlo k výmalbě některých učeben 1. stupně a k přípravě odpočinkové místnosti pro žáky 2. stupně, kterou budou využívat nejen o přestávkách, ale i ke čtenářským dílnám.

A co jsme již stihli, mimo poctivé výuky, v prvních školních týdnech? Sportovní den na úvod školního roku se konal na prvním i druhém stupni. Žáci z 1. stupně, hlavně prvňáčci si užili také adaptační týden. Zasportovali jsme i v Dačicích na fotbalovém turnaji, kde žáci 4. ročníku vybojovali krásné druhé místo. Zúčastnili jsme se také přespolního běhu zámeckým parkem v Dačicích. Máme za sebou první exkurzi, tentokrát do FCC Jihlava, která se zabývá tříděním komunálního odpadu. Cestou domů jsme se zastavili na hradě Roštejn. Zde nás čekala poutavá prohlídka, během níž jsme poznali jeho historii i zajímavosti. Ti odvážnější si nenechali ujít ani výstup na hradní věž, odkud se jim naskytl krásný výhled do okolní krajiny.

V rámci ŠVP zahájili žáci 3. – 5. ročníku plavecký výcvik v Jindřichově Hradci.

Připravujeme se také na logickou olympiádu, soutěž pořádanou Mensou Česko. Zahájili jsme projektovou výuku, žáci se během roku zapojí do různých témat, které jim přiblíží učivo propojením několika předmětů a různými formami. Od října začalo na škole fungovat celkem deset kroužků, které si pro děti připravily paní učitelky a paní vychovatelky školní družiny.

V mateřské škole přivítaly děti nového kamaráda – živého králíčka. Nový projekt s ním seznamuje děti a vede je k empatii, odpovědnosti, ohleduplnosti a vztahu k přírodě. Podporuje environmentální gramotnost prostřednictvím každodenního kontaktu s živým tvorem, který je bude provázet celým školním rokem. V měsíci říjnu čeká děti společně s rodiči Drakiáda.

Závěrem bychom Vás chtěli srdečně pozvat na Den otevřených dveří, který se bude konat **10. prosince 2026** a bude spojen s vánočním jarmarkem a vystoupením.

Za ZŠ a MŠ Staré Hobzí Mgr. Jana Cvrčková

Pohled do historie

SLOVANSKÉ OSÍDLENÍ U STARÉHO HOBZÍ

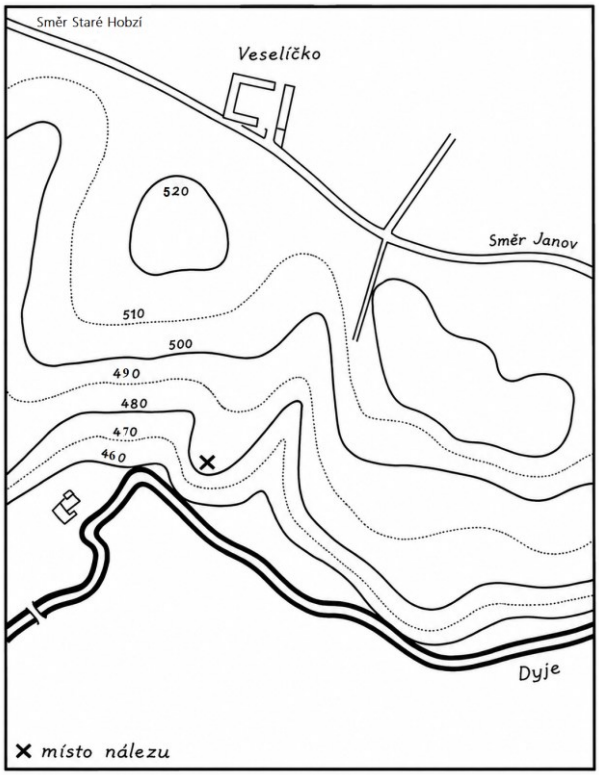
Kdyby tehdy liška nevyhrabala několik střepů ze své nory, možná bychom dodnes netušili, že jen kousek od Starého Hobzí stávala osada stará více než tisíc let. A kdyby si jich nevšiml tehdejší ředitel školy František Karásek, možná by tajemství Veselíčka zůstalo navždy ukryté pod lesní půdou.

Je rok 1963. Ředitel školy František Karásek prochází lesem u Veselíčka. Není archeologem. Je člověkem, který dobře zná svůj kraj a dokáže si všímat věcí, kolem nichž by většina z nás prošla bez povšimnutí. U liščí nory zahlédne několik keramických střepů vyhrabaných na povrch. Zastaví se. Tuší, že nejde o obyčejné kamínky, a svůj nález oznámí odborníkům.

Když archeolog Vladimír Nekuda v červnu roku 1963 provedl na lokalitě první průzkum, potvrdilo se, že nejde o několik náhodně ztracených střepů. Pod lesní půdou se ukrývaly pozůstatky raně středověkého sídliště. Nejstarší dějiny Starého Hobzí tak poprvé získaly hmatatelné důkazy.

Přenesme se na okamžik o více než tisíc let zpátky. Psal se konec 9. nebo první polovina 10. století. Na našem území doznívalo období Velké Moravy a český stát teprve začínal vznikat. Nebyly zde kamenné kostely ani hrady, neexistovaly silnice, školy ani města tak, jak je známe dnes. Lidé žili v dřevěných obydlích, topili otevřeným ohněm, vodu nosili v dřevěných vědrech a jídlo připravovali v keramických nádobách. Každý kus oděvu, každý nůž i každou nádobu si museli sami vyrobit nebo směnit. Život se řídil rytmem přírody – střídáním ročních období, setím, sklizní a péčí o dobytek. Když obyvatelé Veselíčka vyráběli své keramické nádoby, do první písemné zmínky o Starém Hobzí zbývalo ještě přibližně dvě stě let.

Archeologové zde neobjevili poklad ze zlata ani stříbra. Místo toho našli něco mnohem cennějšího – předměty každodenního života. Stovky keramických střepů, železné nože, přesleny používané při předení, části železného vědérka i drobné předměty z parohu. Právě z těchto zdánlivě nenápadných předmětů dnes archeologové skládají obraz života lidí, kteří na ostrožně nad Dyjí žili před více než tisíci lety.

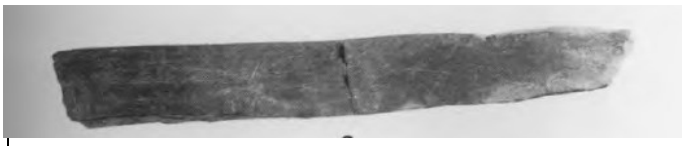

Velké Moravy a český stát teprve začínal vznikat. Nebyly zde kamenné kostely ani hrady, neexistovaly silnice, školy ani města tak, jak je známe dnes. Lidé žili v dřevěných obydlích, topili otevřeným ohněm, vodu nosili v dřevěných vědrech a jídlo připravovali v keramických nádobách. Každý kus oděvu, každý nůž i každou nádobu si museli sami vyrobit nebo směnit. Život se řídil rytmem přírody – střídáním ročních období, setím, sklizní a péčí o dobytek. Když obyvatelé Veselíčka vyráběli své keramické nádoby, do první písemné zmínky o Starém Hobzí zbývalo ještě přibližně dvě stě let.

Archeologové zde neobjevili poklad ze zlata ani stříbra. Místo toho našli něco mnohem cennějšího – předměty každodenního života. Stovky keramických střepů, železné nože, přesleny používané při předení, části železného vědérka i drobné předměty z parohu. Právě z těchto zdánlivě nenápadných předmětů dnes archeologové skládají obraz života lidí, kteří na ostrožně nad Dyjí žili před více než tisíci lety.

Ačkoliv od objevení sídliště uplynulo již více než šedesát let, jeho příběh nekončí. Některé z nejzajímavějších nálezů z Veselíčka si dnes mohou zájemci prohlédnout v nové archeologické expozici Městského muzea a galerie Dačice. Keramické střepy, železné nástroje i další předměty zde připomínají, že historie našeho kraje začala mnohem dříve, než o ní vznikla první písemná zmínka.

Hana Nováková
kronikářka

Zaniklé vsi kolem Starého Hobzí

Když dnes procházíme krajinou kolem Starého Hobzí, míjíme pole, lesy, louky a osamělé hospodářské dvory. Jen málokoho přitom napadne, že některá z těchto míst kdysi nesla jiná jména a že tam, kde dnes není téměř nic, mohly stát celé vesnice. Jejich jména dnes nacházíme především ve starých listinách, zemských deskách, urbářích a místopisných pramenech – Hodice či **Hodětice, Pošna, Pivoňovice, Čermákovice nebo Borovice**. Některé zanikly beze stopy, po jiných zůstal hospodářský dvůr nebo na jejich pozemcích vzniklo nové osídlení. A někdy se z lidské paměti vytratilo dokonce i místo, kde ves stávala.

Dnes si jen obtížně představujeme podmínky, v nichž zdejší lidé před několika staletími žili. Poddaní obdělávali vlastní políčka, ale současně museli robotovat na půdě a dvorech vrchnosti. Vozili kámen, vápno či cihly, pracovali na panských polích, starali se o dobytek a vedle robotních povinností odváděli vrchnosti peněžní i naturální dávky. To vše v době, kdy jediná špatná úroda mohla znamenat existenční problémy pro celou rodinu.

Ještě ničivěji však do života zdejšího kraje zasahovaly **války a opakované průchody vojsk**. Vojáci potřebovali potraviny a ubytování, píci pro své koně, ale často také koně a povozy místních obyvatel. Jejich přítomnost navíc provázelo rabování a ničení. Také starohobezské panství zažívalo období hlubokého úpadku. Majetek se mezi jednotlivé držitele dělil, znovu spojoval, zastavoval a prodával. Někteří vlastníci byli silně zadluženi a prameny hovoří o zpustošeném majetku i pustých usedlostech. Těžké poměry nedoléhaly jen na vrchnost, ale především na její poddané. Někteří nakonec své grunty opouštěli a odcházeli jinam.

Když přes Hobzí táhla válka

O tom, co pro obyvatele zdejších vsí znamenala třicetiletá válka, nemusíme jen obecně spekulovat. Dochovaly se zprávy, které zachycují válečné události přímo ve Starém Hobzí a jeho nejbližším okolí.

Už v lednu roku **1622** táhl přes Hobzí směrem ke Slavonicím španělský jízdní pluk plukovníka Dupina. Nešlo přitom o několik desítek vojáků. Pluk měl asi 640 mužů a doprovázela jej další tisícovka osob. Zásobování takového množství lidí a koní leželo na okolních panstvích – mezi nimi výslovně také na Hobzí.

Pramen popisující tehdejší situaci nezastírá, jak takové zásobování probíhalo. Co vojsko nedostalo dobrovolně, toho se domohlo násilím. Vesnice byly pleněny, zásoby odváženy a dobytek zabavován. V nedalekém Waldkirchenu vojáci vykradli dokonce špitál, odkud odvedli všechen dobytek a odnesli zásoby obilí. Drancování a vypalování vesnic přineslo velkou bídu a hlad, které ještě prohloubila neúroda.

A sotva se kraj vzpamatovával, přišla další rána.

Před Vánocemi roku **1623** se v Dačicích ubytovaly dvě kornety jízdy generála Baltasara Marradase. Vojáci neměli ustanovené komisaře, kteří by zajišťovali zásobování, a s místními obyvateli nebyla podle dochované zprávy možná rozumná domluva.

Vojsko se proto pokusilo přenést část svého vydržování na okolní panství. Obrátilo se mimo jiné na Jindřicha Zahrádeckého, pána na Jemnici a Hobzí. Ten žádal, aby byl jeho majetek dalšího zatížení ušetřen. Když potom Slavoničtí odmítli vojáky přijmout do města, následovalo řešení, jehož důsledky dopadly přímo na naše předky:

„…položilo se k ložírování na jeho statek Hobzí, kde se zbylí poddaní rozutekli.“

Ta krátká věta možná vypovídá o tehdejší situaci víc než dlouhé líčení válečných útrap. Zbylí poddaní se rozutekli. Lidé opouštěli své domovy, protože přítomnost vojska pro ně znamenala další povinnost živit muže a koně v době, kdy sami často neměli dostatek.

A vojáci dali jasně najevo, jak hodlají případný nedostatek zásob řešit. Podle zprávy vyhrožovali, že pokud nebudou mít co jíst, dojdou si pro zásoby na jemnický zámek.

Ani tím však válečné zatížení Hobzí neskončilo. V srpnu **1639** přišla zpráva o přibližně dvou tisících husarů, kteří vypálili Velké Meziříčí a táhli dále přes Třešť. Dačičtí obyvatelé naložili ženy, děti a nejcennější majetek na šestnáct vozů a poslali je do opevněných Slavonic.

Jejich obavy nebyly plané. Dne 8. září 1639 přitáhlo tisíc Uhrů z Pálffyho pluku a ubytovalo se v Dačicích, Hobzí a Holešicích. Zásobování těchto jednotek musely zajišťovat i Slavonice. Dobová zpráva tak znovu ukazuje Staré Hobzí nikoli jako obec ležící někde stranou válečného dění, ale jako místo, přes které vojska procházela a kde také pobývala.

Když si tedy ve starých pramenech přečteme o pustých vsích, opuštěných usedlostech nebo zaniklých sídlech, dostávají tato slova najednou konkrétnější obsah. Zánik jednotlivé vsi samozřejmě nemůžeme bez přímého dokladu připsat právě těmto vojenským událostem. Vidíme však prostředí, v němž zdejší obyvatelé žili: opakované průchody vojsk, nucené zásobování, plenění, ztráty dobytka a obilí, neúrodu, hlad a nakonec i útěk lidí ze svých domovů.

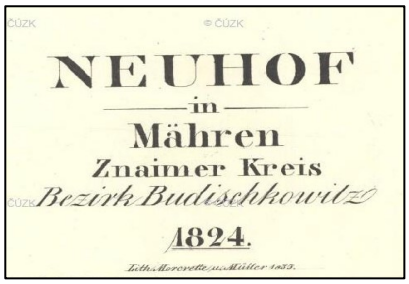
A právě podobné zprávy nám připomínají, jak opatrní musíme být, když se dnes snažíme skládat osudy vsí, které z této neklidné krajiny zmizely. Některé zanikly už ve středověku, jiné přežívaly déle, po některých zůstal hospodářský dvůr či nové osídlení. U několika známe jejich polohu poměrně přesně, u jiných máme jen několik vět ve starých listinách a místopisech – a někdy dokonce jen jméno.

Proto se nebudeme snažit za každou cenu zakreslit každou zaniklou vesnici do dnešní mapy. Budeme se držet toho, co skutečně říkají dochované prameny, a tam, kde jistotu nemáme, ji také přiznáme. Nechceme zaplnit bílá místa domněnkami jen proto, aby byl obraz úplný.

Možná je to nakonec dobře. **Krajina kolem Starého Hobzí nám tak i po staletích ponechává několik svých tajemství.** A kdo ví – třeba některé z nich stále čeká na své budoucí objevitele.

Borovice – ves, která dala místo Novým Dvorům

U další zaniklé vsi máme při našem pátrání o něco více štěstí. Borovice, ve starších pramenech uváděné také jako Borowitz, sice z dnešních map zmizely, jejich příběh však můžeme v krajině sledovat mnohem zřetelněji než v případě Hodic. Na pozemcích někdejší vsi totiž později vznikl hospodářský dvůr a osídlení známé jako Neuhof – dnešní Nové Dvory.

Jejich příběh nás přitom zavádí trochu stranou od Starého Hobzí. Přestože obyvatelé zdejšího kraje měli ke Starému Hobzí úzké vazby a jejich narození, sňatky i úmrtí zachycovaly hobezské matriky, pozemky patřily k **panství Budíškovice**. A právě staré matriky nám umožňují sledovat pozoruhodnou chvíli, kdy se v krajině začíná měnit nejen osídlení, ale také jeho jméno.

Ještě na přelomu 17. a 18. století se v zápisech setkáváme s názvem **Borowitz – Borovice**. Roku **1706** se však vedle něj začíná objevovat také nové označení **Neuhof**, tedy Nový Dvůr. Staré jméno přitom nezmizelo ze dne na den. Ještě několik desetiletí se oba názvy střídaly, jako by si nové sídlo teprve pomalu hledalo svoji vlastní totožnost. Od poloviny 18. století se pro novou ves již ustálil název Nové Dvory.

Co se zde tehdy odehrávalo, nám pomáhá pochopit zpráva z roku **1727**. Uprostřed budíškovických pozemků stál málo výnosný hospodářský dvůr. Jeho tehdejší majitelka **Marie Ludvika, svobodná paní z Cantelma**, se rozhodla dvůr zrušit a jeho půdu rozparcelovat.

Budovy pronajala dvěma poddaným a dalším zájemcům prodala pozemky pro nové chalupy, které si měli postavit vlastním nákladem. Parcelací nakonec vzniklo **jedenáct nových usedlostí**.

Paměť starých Borovic však byla ještě vytrvalejší, než by se mohlo zdát. Jejich jméno nepřežívalo pouze ve starších matrikách. Ještě roku **1849** se na pozemkovém zbytku označovaném Borovice nacházelo osídlení se **sedmi obyvateli**. Staré Borovice tak z historických pramenů nezmizely okamžikem vzniku Nových Dvorů – jejich jméno i drobná stopa osídlení přetrvaly ještě dlouho poté, co už nové sídlo žilo vlastním životem. Ještě v době, kdy se zde už schylovalo ke vzniku nového sídla, žilo v Borovicích **sedm obyvatel**. Staré Borovice a nové Nové Dvory tak od sebe možná neoddělovala žádná ostrá hranice. Jedno osídlení se postupně proměňovalo v druhé a nějaký čas vedle sebe dokonce přežívala i obě jména.

Nová ves však postupně získávala vlastní tvář – a nakonec také **vlastní obecní pečeť**. Její dochovaná podoba z 18. století nese v pečetním poli převrácená písmena **N a H**, tedy zkratku německého názvu *Neuhof*. Pod nimi je vyobrazeno drobné čtyřnohé zvíře, snad liška.

Je to vlastně jeden z nejhezčích hmotných dokladů toho, že Nové Dvory už nebyly jen „novým dvorem“ na místě starých Borovic, ale skutečnou obcí s vlastní identitou.

A tentokrát můžeme tuto stopu dovést až do současnosti. **Nové Dvory existují dodnes.** Z

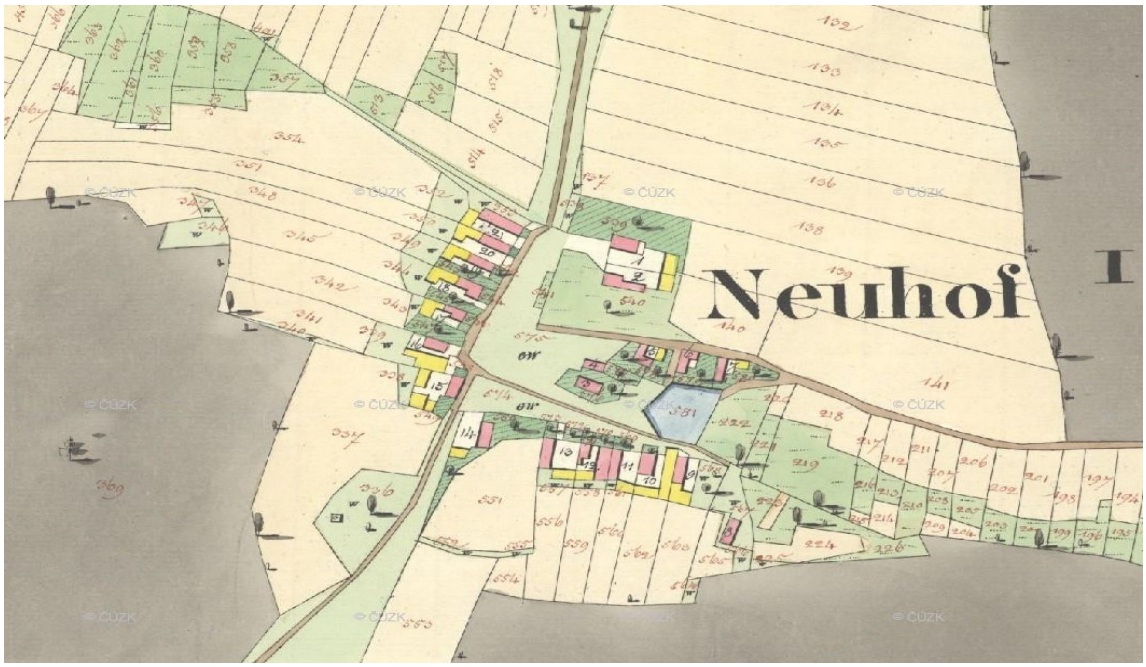

někdejších jedenácti usedlostí se postupně vyvinula malá obec; v roce 1843 zde už žilo **96 obyvatel v 21 domech**. Dnes jsou Nové Dvory součástí Starého Hobzí.

Borovice tedy patří k těm zaniklým vsím, jejichž příběh vlastně nemá skutečný konec. Zmizelo staré sídlo, ale jeho půda byla znovu osídlena. Změnilo se jméno, domy i lidé – místo však žilo dál.

O dalších obcích příště….

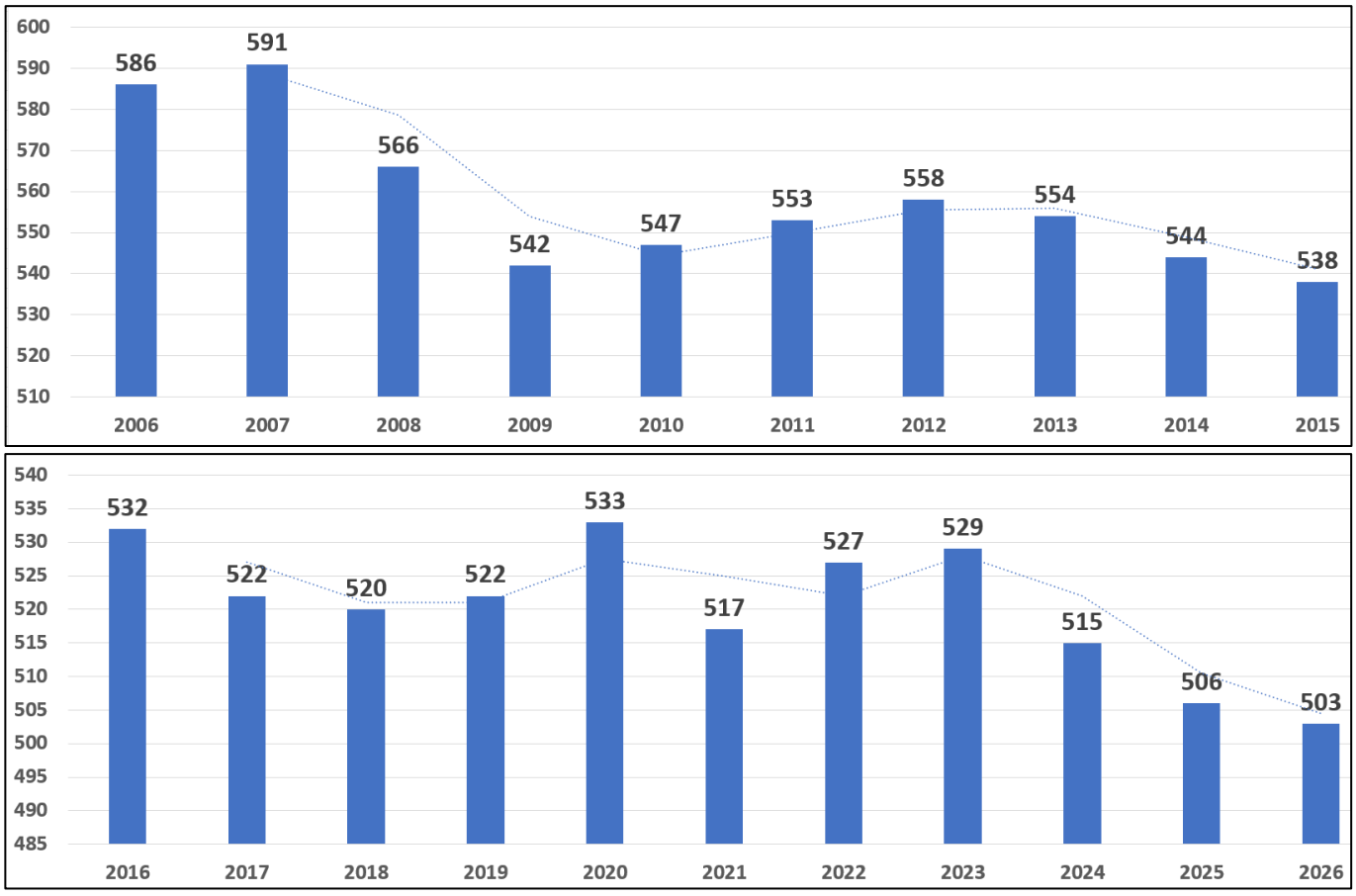
Hana Nováková
kronikářka

Demografický vývoj v obci Staré Hobzí

stav ke 14.9. 2026

Vývoj počtu obyvatel

Věkové rozložení obyvatelstva

Věková kategorie	Celkem	Muži	Ženy
Staré Hobzí	350	169	181
Vnorovice	89	43	46
Nové Dvory	45	23	22
Janov	10	6	4
Nové Hobzí	9	6	3
celkem	**503**	**247**	**256**

Věková kategorie	Celkem	Muži	Ženy
0 - 6	18	9	9
7 - 15	54	23	31
16 -25	51	28	23
26 - 40	73	39	34
41 - 60	158	81	77
61 - 70	66	31	35
71 - 100	83	36	47
celkem	**503**	**247**	**256**

Příspěvky do zpravodaje č. 4/2026

Uzávěrka následujícího čísla bude **30.11. 2026**. Příspěvky je možné poslat na E-mailem na adresu: starosta@starehobzi.cz

Obecní úřad Staré Hobzí

srdečně zve všechny seniory na

Společenské setkání důchodců

Které se koná v pátek 6. listopadu 2026 v jídelně ZŠ a MŠ Staré Hobzí

Začátek v16 hodin

K poslechu a k tanci zahraje Ladislav Vlasák
Občerstvení je zajištěno

Svoz z místních částí:

Nové Dvory	*15:30*
Vnorovice	*15:40*

Nové Hobzí, Janov a Veselíčko na objednání na OÚ tel: 384 497 136

Pořádá
SDH STARÉ HOBZÍ
BRAMBOROVÉ
HODY
17. 10. 2026
od 12.00 h
ve Starém Hobzí
v Hasičárně
Těšíme se na vás!